

POINTLEX

Förslag om import av alkohol får olika tolkningar

Generaladvokaten: Det svenska förbudet mot att privatpersoner själva importerar alkoholdrycker står i strid med artikel 31 EG, då det föreskrivs ett detaljhandelsmonopol för dessa drycker enligt vilket ensamrättsinnehavaren skönsmässigt kan besluta att inte tillgodose privatpersoners beställningar om de beställda dryckerna måste importeras från andra medlemsstater.

Högsta domstolen ställde i mars 2004 i begäran om förhandsavgörande fyra tolkningsfrågor till EG-domstolen. Frågorna avsåg om fördraget utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser vari föreskrivs ett förbud mot att privatpersoner själva importerar varor, när detaljhandeln med dessa varor i medlemsstaten omfattas av ett monopol. HD ställde frågorna för att få klarhet i om ett sådant förbud skall bedömas mot bakgrund av artikel 31 EG avseende statliga handelsmonopol eller mot bakgrund av artikel 28 EG, vari föreskrivs ett förbud mot varje typ av kvantitativa importrestriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan, och om monopolet är förenligt med den av dessa bestämmelser som är tillämplig. - Alkohollagen (1994:1738) har som syfte att begränsa konsumtionen av alkoholdrycker och minska alkoholkonsumtionens skadeverkningar för folkhälsan. I lagen regleras samtliga aspekter av tillverkningen av alkoholdrycker och handeln med dessa, bland annat tillverkning, import, detaljhandel, partihandel och marknadsföring avseende sådana varor

Redaktionell anmärkning: Detta mål har tilldragit sig ett stort intresse. Frågan gäller om fördraget utgör hinder för svenska bestämmelser i vilka föreskrivs ett förbud mot att privatpersoner själva importerar varor, när detaljhandeln med dessa varor i Sverige omfattas av ett monopol. Förslaget, som lades fram den 30 mars, har redan getts olika tolkningar av politiker och juridiskt sakkunniga.

Förverkande av vin efter import

Klas Rosengren och en rad andra privatpersoner överklagade ett beslut om förverkande av ett antal kartonger med vin från Spanien. Klagandena hade dels på postorder, dels direkt från producenten, beställt vin som producerats i Spanien och som marknadsförts på en dansk hemsida. Vinet, som hade betalats via två svenska postgironummer, fördes in till Sverige av en fristående transportör på uppdrag av klagandena utan att det anmäldes till tullen. Vinet beslagtogs därför i Göteborg. Klagandena väckte talan mot beslutet om beslag av vinet vid Göteborgs tingsrätt, som dock fastställde beslutet om beslag eftersom den fann att vinet hade importerats till Sverige i strid med förbudet mot privatimport enligt alkohollagen.

Eftersom överklagandet till Hovrätten för Västra Sverige lämnades utan bifall, överklagade Rosengren och medparter hovrättens dom till HD. HD fann att det är oklart om förbudet i 4 kap. 2 § alkohollagen är förenligt med artiklarna 28 EG och 31 EG och beslutade därför att begära förhandsavgörande av EG-domstolen med följande fyra tolkningsfrågor:

1. Kan det anses att importförbudet utgör en del i detaljhandelsmonopolets funktionssätt och att det på den grunden inte hindras av artikel 28 EG utan skall prövas endast enligt artikel 31 EG? 2. Om frågan under 1 besvaras jakande, är importförbudet i så fall förenligt med de villkor för statliga handelsmonopol som anges i artikel 31 EG? 3. Om frågan under 1 besvaras nekande, skall artikel 28 EG tolkas så, att den i princip utgör hinder för det aktuella importförbudet trots den skyldighet för Systembolaget som föreligger att på begäran anskaffa alkoholdrycker som inte finns i lager? 4. Om frågan under 3 besvaras jakande, kan ett sådant importförbud då anses befogat och proportionellt för att skydda människors hälsa och liv?

Generaladvokatens bedömning

HD har ställt fyra frågor till EG-domstolen. Den har ställt frågorna för att få klarhet i om ett förbud mot privatimport av alkoholdrycker såsom det som föreskrivs i den svenska alkohollagen skall prövas mot bakgrund av artikel 31 EG avseende statliga handelsmonopol eller mot bakgrund av artikel 28 EG vari förbudet mot kvantitativa importrestriktioner och åtgärder med motsvarande verkan föreskrivs (första frågan) och om det svenska förbudet är förenligt med den första bestämmelsen (andra frågan) eller, alternativt, med den andra bestämmelsen (tredje och fjärde frågorna). - Generaladvokaten lämnar i sitt förslag till en början en redovisning av domen i målet C-189/95, Franzén, vari EG-domstolen i olika avseenden prövade den svenska alkohollagen. - Generaladvokaten redovisar därefter uppfattningen att domen i målet Franzén, trots att den innehåller kriterier för en korrekt tillämpning av artikel 31 EG på försäljningsmonopol och en prövning av den svenska alkohollagen i olika avseenden, inte gör det möjligt att besvara de frågor som förevarande mål rör. Förevarande mål rör nämligen en bestämmelse i denna lag som visserligen har samband med de bestämmelser som behandlas i Franzén-målet men som skiljer sig från dessa. - Det är följaktligen nödvändigt att göra en ny och separat bedömning avseende förbudet och dess förenlighet med artiklarna 28 EG och 31 EG, med beaktande av de principer som fastslagits i domen i målet Franzén.

Generaladvokaten om den första frågan

HD söker klarhet i om förbudet skall bedömas mot bakgrund av artikel 28 EG eller artikel 31 EG. Generaladvokaten anser att det är nödvändigt att utgå från det kriterium som anges i domen i målet Franzén. EG-domstolen fastslog i denna dom, med hänsyn till praxis att bestämmelserna om monopolet och dess funktionssätt skall undersökas mot bakgrund av artikel 31 EG, som är den specialbestämmelse som är tillämplig på ett statligt handelsmonopols utövande av sin ensamrätt, medan den inverkan som andra nationella bestämmelser, vilka inte rör monopolets funktionssätt även om de påverkar detta, har på handeln inom gemenskapen däremot skall undersökas mot bakgrund av artikel 28 EG.

Det är emellertid långt ifrån enkelt att tillämpa dessa anvisningar vid avgörandet av om de bestämmelser som är i fråga skall bedömas mot bakgrund av artikel 28 EG eller 31 EG, vilket framgår av de motstridiga men underbyggda slutsatser som processdeltagarna har dragit av dessa anvisningar. Klagandena har nämligen gjort gällande att förbudet mot privatimport av alkoholdrycker skall bedömas mot bakgrund av artikel 28 EG. - Generaladvokaten utgår från den omständigheten att det i den rättspraxis som föregick domen i målet Franzén förekommer avgöranden vari det, med avseende på den omtvistade åtskillnaden, läggs större vikt vid den särskilda funktion som monopolet skall fylla än vid omfattningen av ensamrätten. Det framgår nämligen av dessa domar att artikel 31 EG inte är tillämplig på nationella bestämmelser som rör monopolets ensamrätt utan snarare bestämmelser som rör utövandet av dess särskilda funktion. I domarna har EG-domstolen med andra ord utgått från det riktiga antagandet att ett monopol, och ensamrättsinnehavarens verksamhet, skall fylla en funktion. Vilka bestämmelser som rör monopolet och denna verksamhet skall således fastställas på grundval av denna funktion.

Systembolaget har en särskild funktion

Vid en närmare granskning kan även domen i målet Franzén tolkas på detta sätt. Enligt denna dom skall nämligen samtliga bestämmelser avseende det svenska monopolet och dess funktionssätt, inbegripet de som inte rör detaljhandelsbolagets ensamrätt, granskas mot bakgrund av artikel 31 EG. Förutom bestämmelserna avseende Systembolagets försäljningsorganisation och marknadsföring har även samtliga bestämmelser avseende systemet för urval av varor, inbegripet bestämmelsen enligt vilken endast Systembolaget kan, på kundernas begäran, importera alkoholdrycker som inte ingår i sortimenten, bedömts mot bakgrund av artikel 31 EG. Trots att det således var fråga om en bestämmelse som avsåg importen och inte detaljhandeln med alkoholdrycker fastslog EG-domstolen att den var knuten till monopolets funktionssätt. Detta följer enligt generaladvokatens mening av att EG-domstolen fastslagit att uppgiften att importera alkoholdrycker på begäran av kunderna har ett nära samband med utövandet av den särskilda funktion som Systembolaget har enligt den nationella lagen. Denna funktion består inte i att endast sälja de alkoholdrycker som förekommer på den svenska marknaden utan även i att skapa en enda och kontrollerad försäljningskanal för dessa drycker.

Om denna uppfattning är riktig, skall även den bestämmelse avseende förbudet mot privatimport av alkoholdrycker som är i fråga i förevarande mål anses utgöra en bestämmelse som rör det svenska monopolets funktionssätt, och den skall således bedömas mot bakgrund av artikel 31 EG. Även detta förbud har nämligen till syfte att säkerställa att privatpersoner som har för avsikt att köpa alkoholdrycker i Sverige endast kan få tillgång till dessa genom Systembolagets butiker och ombud. Förbudet får till följd att privatpersoner som vill köpa och importera alkoholdrycker från andra medlemsstater inte kan göra detta direkt utan måste bege sig till ovannämnda butiker och ombud för att välja varor som ingår i sortimenten eller begära att varor som inte finns tillgängliga importeras.

Nödvändigt att pröva om förbudet har ett nära samband med utövandet av monoopolets funktion

Bestämmelsen om import av alkoholdrycker genom Systembolagets försorg och bestämmelsen om förbudet mot privatimport kompletterar varandra och kan inte skiljas åt. Båda har nämligen till syfte att styra de svenska konsumenternas efterfrågan på alkohol till det detaljhandelsmonopol som kontrolleras av Systembolaget. Enligt detta synsätt lönar det sig föga att invända att det i en annan medlemsstat finns ett detaljhandelsmonopol för alkoholdrycker som fungerar utan det omtvistade förbudet. Enligt det synsätt som generaladvokaten har föreslagit är det inte nödvändigt att pröva om ett monopol kan fungera även utan det ifrågasatta förbudet. Det är inte heller nödvändigt att undersöka om det syfte för vilket en medlemsstat har inrättat ett monopol kan tillgodoses genom ett system som är mindre begränsande än det som används i en annan medlemsstat. Enligt detta synsätt är det emellertid nödvändigt att pröva om det föreskrivna förbudet har ett nära samband med utövandet av den särskilda funktion som den nationella lagstiftaren har tilldelat sitt monopol. Generaladvokaten anser emellertid att det i detta mål föreligger ett sådant nära samband och att det därmed är motiverat att tillämpa artikel 31 EG. Ett sådant förbud mot privatimport av alkoholdrycker som det som föreskrivs i den svenska alkohollagen skall följaktligen, inom ramen för det särskilda system som föreskrivs i denna lag, anses utgöra en bestämmelse som rör funktionssättet för ett detaljhandelsmonopol för sådana varor. Det skall därmed prövas mot bakgrund av artikel 31 EG.

Generaladvokaten om den andra frågan

HD har ställt den andra frågan för att få klarhet i om förbudet mot privatimport av alkoholdrycker är förenligt med artikel 31 EG. Generaladvokaten erinrar om att det enligt artikel 31.1 EG inte fördras att statliga handelsmonopol avskaffas, utan att det föreskrivs att de skall anpassas på ett sådant sätt att ingen diskriminering föreligger mellan medlemsstaternas medborgare. EG-domstolen har i fråga om handelsmonopol fastslagit att de monopol som är utformade på ett sådant sätt att handeln med varor från andra medlemsstater rättsligt eller faktiskt missgynnas i förhållande till handeln med inhemska varor är förbjudna. EG-domstolen har dessutom preciserat att det inte endast är då ett försäljningsmonopol i praktiken missgynnar utländska varor som det är oförenligt med fördraget, utan även om det riskerar att missgynna sådana varor.

I detta fall, som avser just ett försäljningsmonopol, skall det således prövas om ett förbud mot privatimport, såsom det som föreskrivs i den svenska lagen, rättsligt eller faktiskt missgynnar eller riskerar att missgynna alkoholdrycker från andra medlemsstater. Importförbudet innebär enligt generaladvokaten att en person i Sverige som har fyllt 20 år och som vill köpa alkoholdrycker från andra medlemsstater endast kan göra detta genom Systembolagets butiker eller ombud. Systembolaget importerar varor som inte ingår i sortimentet på kundens begäran och bekostnad, om det inte finns på ett annat sätt för att särskilt underlätta att tillgodose beställningar av sådana alkoholdrycker som måste importeras från andra medlemsstater och vars anskaffande således är förenat med större svårigheter för Systembolaget. Om denna befogenhet utövas på detta sätt, saknar privatpersonerna helt möjlighet att erhålla de begärda dryckerna, eftersom de på grund av det i alkohollagen föreskrivna importförbudet inte heller kan direktimportera drycken. Importförbudet utgör då inte längre ett sätt att styra efterfrågan på alkoholdrycker till Systembolagets system, utan ett oöverstigitligt hinder för att köpa alkoholdrycker från andra medlemsstater, vilket medför att dessa drycker även fortsättningsvis missgynnas i förhållande till inhemska alkoholdrycker.

Oöverstigitligt hinder

När en privatperson beställer en vara som inte ingår i sortimentet tillgodoser Systembolaget nämligen kundens beställning genom att tillhandahålla varan på annat sätt, utom om det finns hinder mot det. Den svenska lagen innebär emellertid att Systembolaget har full befogenhet att skönmässigt besluta att inte tillgodose beställningen om det finns hinder mot det. Det kan således inte uteslutas att denna befogenhet kan utövas på ett diskriminerande sätt för att särskilt underlätta att tillgodose beställningar av sådana alkoholdrycker som måste importeras från andra medlemsstater och vars anskaffande således är förenat med större svårigheter för Systembolaget. Om denna befogenhet utövas på detta sätt, saknar privatpersonerna helt möjlighet att erhålla de begärda dryckerna, eftersom de på grund av det i alkohollagen föreskrivna importförbudet inte heller kan direktimportera drycken. Importförbudet utgör då inte längre ett sätt att styra efterfrågan på alkoholdrycker till Systembolagets system, utan ett oöverstigitligt hinder för att köpa alkoholdrycker från andra medlemsstater, vilket medför att dessa drycker även fortsättningsvis missgynnas i förhållande till inhemska alkoholdrycker.

Ny lag i kraft den 1 januari 2005

Sverige har inte åberopat något objektivt skäl som kan motivera den nackdel som, på grund av de omtvistade bestämmelserna avseende Systembolagets skönmässiga befogenhet att besluta att inte importera en vara och avseende förbudet mot privatimport, kan uppstå för varor från andra medlemsstater. Sverige har endast anfört att denna befogenhet avskaffats genom en lag som trädde i kraft den 1 januari 2005, vilket innebär att Systembolaget numera är skyldigt att tillhandahålla samtliga alkoholdrycker som kunderna begär och som inte redan ingår i sortimentet, även om det innebär att de måste importeras. Den potentiella nackdelen har således upphört från och med det datumet. Detta saknar emellertid betydelse i detta mål, eftersom omständigheterna i målet vid den nationella domstolen inträffade innan den nya lagen trädde i kraft. Generaladvokaten anser således att det i alkohollagen (1994:1738) föreskrivna förbudet mot att privatpersoner själva importerar alkoholdrycker står i strid med artikel 31 EG, då det i samma lag föreskrivs ett detaljhandelsmonopol för dessa drycker enligt vilket ensamrättsinnehavaren skönmässigt kan besluta att inte tillgodose privatpersoners beställningar om de beställda dryckerna måste importeras från andra medlemsstater.

Generaladvokaten om den tredje och den fjärde frågan

HD har ställt den tredje och den fjärde frågan för att få klarhet i om ett i lag föreskrivet förbud mot att privatpersoner själva importerar alkoholdrycker står i strid med artiklarna 28 EG och 30 EG, när det i samma lag föreskrivs ett detaljhandelsmonopol för dessa drycker enligt vilket ensamrättsinnehavaren på begäran av privatpersoner skall importera alkoholdrycker från andra medlemsstater som inte ingår i sortimentet. - Eftersom generaladvokaten anser att förbudet inte kan skiljas från monoopolets funktionssätt och att det således skall prövas mot bakgrund av artikel 31 EG, är det inte nödvändigt att besvara dessa frågor.

För att ge EG-domstolen en fullständig redogörelse prövar generaladvokaten likväl dessa frågor. Det är då inte längre fråga om att pröva om förbudet mot privatimport av alkoholdrycker missgynnar varor från andra medlemsstater. Det skall i stället fastställas a) om detta förbud utgör en kvantitativ importrestriktion eller en åtgärd med motsvarande verkan i den mening som avses i artikel 28 EG, även med beaktande av det system för import på privatpersoners begäran som Systembolaget tillämpar, och b), om så är fallet, om detta förbud är motiverat med hänsyn till skyddet av folkhälsan, vilken medlemsstaterna enligt artikel 30 EG kan skydda även när detta strider mot principen om fri rörlighet, samt c) om förbudet är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga om det är ägnat att säkerställa förverkligandet av det syfte som eftersträvas genom det och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte.

Kvantitativ restriktion

Vad gäller den första punkten följer det av rättspraxis att uttrycket kvantitativa restriktioner i artikel 28 EG avser samtliga åtgärder som, alltefter omständigheterna, har karaktären av totalt eller partiellt förbud mot import, export eller transitering av vissa varor och att uttrycket åtgärder med motsvarande verkan avser alla handelsregler som kan utgöra ett hinder, direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt, för handeln inom gemenskapen. - Generaladvokaten anser därför att den uppfattning som klagandena har företrätt är riktig, nämligen att förbudet mot privatimport av alkoholdrycker utgör dels en kvantitativ restriktion, dels en åtgärd med motsvarande verkan. Denna uppfattning har inte bestridits av Sverige. - Förbudet utgör enligt generaladvokaten en kvantitativ restriktion i den del det utgör ett absolut förbud mot att privatpersoner för in sådana alkoholdrycker från andra medlemsstater till Sverige som redan tillhandahålls av Systembolaget liksom sådana drycker som inte tillhandahålls, men som Systembolaget vägrar att importera. Privatpersoner kan nämligen inte importera dessa varor till Sverige i något av de två fallen, vare sig direkt eller via Systembolaget. I detta hänseende föreligger det således ett faktiskt importförbud.

Systembolaget begär ersättning för transportkostnaderna för den tjänst som tillhandahållits

Samma förbud utgör en åtgärd med motsvarande verkan i den del det innebär att privatpersoner tvingas be Systembolaget importera de alkoholdrycker som inte ingår i bolagets sortiment. Såsom Sverige har medgett begär Systembolaget, naturligtvis utöver ett belopp motsvarande det pris som tillverkaren av de beställda alkoholdryckerna begär och ersättning för transportkostnaderna, ytterligare ett belopp som skäligen ersättning för den tjänst som tillhandahållits. Under sådana omständigheter är det visserligen möjligt att importera alkoholdrycker från andra medlemsstater, men det är förenat med ytterligare kostnader i jämförelse med de kostnader som en privatperson får bära vid direktimport. Vad gäller de syften som eventuellt kan motivera förbudet mot privatimport och förbudets förenlighet med proportionalitetsprincipen har Sverige gjort gällande att förbudet har till syfte att skydda folkhälsan mot alkoholens skadeverkningar, särskilt med avseende på de personer som ännu inte har fyllt 20 år. De skall nämligen, enligt den svenska lagstiftaren, inte ha någon möjlighet att köpa alkoholdrycker. Detta är anledningen till att systemet är organiserat så att inköp av alkoholdrycker skall ske via monoopolets försäljningsorganisation. I Systembolagets butiker och hos dess ombud sker en systematisk kontroll av kundernas ålder, och personer som

inte har fyllt 20 år får inte köpa alkoholdrycker hos dessa. I dessa butiker och hos dessa ombud genomförs även regelbundna kontroller - genom att personer som uppenbart inte har fyllt 20 år får försöka köpa alkoholdrycker - för att säkerställa att försäljningspersonalen verkligen genomför de föreskrivna ålderskontrollerna.

Det kan enligt generaladvokaten utan svårighet medges att vissa av den svenska lagstiftarens val kan diskuteras. Det råder ingen tvekan om att särskilt den omständigheten att de som fyllt 20 år kan köpa en obegränsad mängd alkohol, om än endast i Systembolagets butiker och genom dess ombud, kan minska effekten av statens åtgärder för att skydda folkhälsan. Det framstår dock som om dessa val är att hänföra till medlemsstaternas frihet att besluta hur långtgående skyddet för folkhälsan skall vara och hur det skall säkerställas och att dessa således ingår bland de val som förbehålls medlemsstaterna för att uppnå sådana syften. Vad som emellertid faller utanför medlemsstaternas handlingsfrihet, och som således omfattas av EG-domstolens prövning, är om dessa val är ägnade att och nödvändiga för att uppnå de angivna målen, eftersom de restriktioner som dessa val medför kan vara motiverade endast om så är fallet.

Vad som skall undersökas är således inte vilka åtgärder som teoretiskt sett är möjliga och mest effektiva utan om de av Sverige vidtagna konkreta åtgärderna är ägnade att uppnå den av denna stat eftersträfvade nivån på skyddet av folkhälsan och inte går utöver vad som är nödvändigt härför. Vid en sådan undersökning får, enligt generaladvokatens mening, importförbudet och Systembolagets försäljningsorganisation anses stå i proportion till det syfte att skydda hälsan hos dem som inte fyllt 20 år som eftersträvas med den svenska alkohollagen.

Effektivt sätt uppnå den svenska lagstiftarens legitima syfte

Förbudet innebär nämligen att den som avser att köpa alkoholdrycker från andra medlemsstater måste göra det genom den enda kanalen för detaljhandel som finns i denna medlemsstat, det vill säga Systembolagets butiker och ombud. Det är således nödvändigt att vända sig till en försäljningsorganisation inom vilken köparnas ålder kontrolleras systematiskt och där det genomförs regelbundna kontroller för att säkerställa att ålderskontrollerna alltid genomförs. Det gör det möjligt att på ett effektivt sätt uppnå den svenska lagstiftarens legitima syfte att förhindra att de som inte har fyllt 20 år köper alkohol. - Generaladvokaten tror inte att detta syfte, i frånvaro av det omtvistade förbudet, kan uppnås lika effektivt genom att tullmyndigheterna, postväsendet och de fristående transportörerna ges i uppdrag att kontrollera åldern hos de adressater som beställt alkoholdrycker från andra medlemsstater.

Det är nämligen möjligt att kontrollera att de anställda alltid kontrollerar köparnas ålder när det bara finns en enda och begränsad försäljningsorganisation, medan denna kontroll uppenbarligen inte är möjlig när det finns ett stort antal olika aktörer som levererar alkoholdrycker från andra medlemsstater. Om förbudet inte fanns, skulle det med andra ord vara omöjligt att, såsom för närvarande sker i Sverige, kontrollera att samtliga transportörer eller andra aktörer som privatpersoner gett i uppdrag att importera alkohol inte levererar alkoholdrycker till personer som inte har fyllt 20 år.

Det skall dock tilläggas att det resonemang som ligger till grund för denna bedömning inte avser den importrestriktion avseende varor från andra medlemsstater som följer av den ifrågavarande bestämmelsen i den svenska lagen, enligt vilken privatpersoner är förbjudna att importera alkohol och Systembolaget skönmässigt kan besluta att inte tillgodose privatpersoners beställningar när det finns hinder mot det. - Om Systembolaget beslutar att inte tillgodose en privatpersons beställning utgör importförbudet nämligen inte längre ett sätt att styra efterfrågan på alkoholdrycker till det av Systembolaget kontrollerade systemet, utan ett för samtliga (yngre och äldre än 20 år) överstigitligt hinder mot att köpa alkoholdrycker från andra medlemsstater. - En sådan importrestriktion kan följaktligen inte grunda sig på det ovannämnda syftet att hindra att de som inte har fyllt 20 år köper alkohol, vilket för övrigt Sverige har medgett. - Av vad som anförts följer enligt generaladvokatens mening att importrestriktionen skall anses stå i strid med artiklarna 28 EG och 30 EG, i den utsträckning som angivits.

Generaladvokatens förslag till avgörande

- 1) Ett sådant förbud mot att privatpersoner importerar alkoholdrycker som det som föreskrivs i alkohollagen (1994:1738) skall, inom ramen för det särskilda system som föreskrivs i denna lag, anses utgöra en bestämmelse som rör funktionssättet för ett detaljhandelsmonopol för sådana varor. Det skall därmed prövas mot bakgrund av artikel 31 EG.
- 2) Ett sådant förbud mot att privatpersoner själva importerar alkoholdrycker som föreskrivs i nämnda lag står i strid med artikel 31 EG, då det i lagen föreskrivs ett detaljhandelsmonopol för dessa drycker enligt vilket ensamrättsinnehavaren skönmässigt kan besluta att inte tillgodose privatpersoners beställningar om de beställda dryckerna måste importeras från andra medlemsstater.

Kenneth Bratthall
kenneth.bratthall@pointlex.se

Inre marknaden
Fri rörlighet för varor
[2006-03-31 08:26]

FAKTA

Rättsområde:

EG-rätt; Inre marknaden, fri rörlighet för varor

Instans:

Generaladvokaten hos EG-domstolen

Datum för förslag:

2006-03-30

Saken:

Fråga om fördraget utgör hinder för svenska bestämmelser i vilka föreskrivs ett förbud mot att privatpersoner själva importerar varor, när detaljhandeln med dessa varor i Sverige omfattas av ett monopol.

Lagrum:

Artikel 31 EG, jfr även artiklarna 28 EG och 30 EG.

Rättsfall:

C-189/95, 91/75, 120/78, 91/78, 86/78, 59/75, 78/82, C-387/93, C-438/02, C-347/88, C-158/94, 215/87, C-176/90, C-405/98, C-76/90, C-376/96, C-58/98, C-390/99, 2/73, 34/79, 8/74, C-262/02 och C-429/02.

Identifikationsnr:

C-170/04

Originaldokument (PDF):

- C-170/04